

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4404

за изменение в частта за разноските

гр. София, 17.06.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в закрито заседание на 17.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

като разгледа дело номер **8194** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 ГПК във връзка с § 2 ДР на ДОПК.

Образувано е по молба от 05.06.2020г., подадена от ответника по делото с искане за изменение в частта за разноските на Решение № 2054 от 15.04.2020г. постановено по административно дело 8194/2018г. на АССГ, 4-ти състав. Твърди се, че присъденото юрисконсултско възнаграждение е следвало да бъде определено по реда на чл. 161, ал.3 ДОПК в размер на 11 244,53 лв., тъй като оспореният РА е частично отменен изцяло въз основа на представени доказателства едва в хода на съдебното производство. На основание гореизложеното, моли присъдените разноси да се редуцират до посочения размер.

Препис от молбата е изпратен на жалбоподателя по делото, като му е предоставена възможност за отговор в 7-дневен срок, но в срока становище не е постъпило.

Молбата е допустима съгласно чл. 248, ал. 1 от ГПК, но по същество е неоснователна по следните съображения:

С горечитираното решение, съдът е отхвърлил жалбата на Строително-предприемачески холдинг” Е., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], офис 7, представлявано от Г. И. Г. – управител срещу Ревизионен акт № Р-22222514000707-091-001/12.12.2017г. издаден от органи по приходите при ТД на НАП [населено място] в частта, в която е потвърден с Решение № 891/22.06.2018г. на Директора на Дирекция “Обжалване и данъчно – осигурителна практика” при ЦУ на НАП: 1.Относно установения корпоративен данък за 2010г. в размер на 260 965,10лв, ведно със законната лихва от 178 467,93лв.; 2. В частта на установените задължения за данък по чл. 43 от ЗДДФЛ за 2012 г. в размер на 1120,10лв. ведно с лихва 584,31лв.; 3. На определените задължения за осигурителни и здравни вноски, както следва: за фонд ДОО, за фонд ДЗПО-УПФ и за здравно осигуряване, в размер на 4 736,47 лв. ведно със законната лихва в размер на 3 012,02лв. С решението съдът е отменил Ревизионен акт №

P-22222514000707-091-001/12.12.2017г. издаден от органи по приходите, при ТД на НАП - С., в частта, с която с Решение № 891/22.06.2018г. на Директора на Дирекция “Обжалване и данъчно – осигурителна практика” при ЦУ на НАП е определен по реда на ЗКПО КД за 2009г. в размер на 219 201,20 лв., ведно с лихви 172 527, 93лв. и на допълнително определения КД за 2011г. в частта над 2 571,05 лв. до 168 719, 42 лв., както и съответните лихви в частта над 1 491,04 лв. до 97 847,50лв., като в частта до 2 571,05 лв. главница и до 1 491,04лв. лихви отхвърля жалбата.

С оглед направеното искане от страна на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски по производството, представляващи юрисконсултско възнаграждение за разлеждане на делото, съдът е присъдил такива на основание чл.161, ал.1 изр. последно от ДОПК, съобразно отхвърлената част от претенцията, в размер на 7 059лв. на основание чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения изм. и доп., бр. 28 от 28.03.2014 г.

С разпоредбата на чл. 248, ал. 1 ГПК, приложима поради преpraщането в чл. 144 АПК, са предвидени два начина за поправка на постановен съдебен акт в частта му за разноските - чрез допълването му или чрез изменението му, в случаите, когато е налице произнасяне от съда, но страната не е доволна от него. Разпоредбата на чл. 80, изр. 2 ГПК установява положителна процесуална предпоставка от кръга на абсолютните за допустимостта на искането за изменение, а именно представяне на списък за разноските. В случая ответникът по делото своевременно е заявил искането си за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като списъкът е инкорпориран в представените в първоинстанционното производство писмени бележки. Искането е за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство пред първата инстанция и е в размер на 11 244,53 лв., съответстващо на материалния интерес по делото.

Разноските при съдебното обжалване на ревизионен акт са предмет на специална уредба в чл. 161, ал.1, изр.трето от ДОПК, съгласно която на администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размера на минималното възнаграждение за един адвокат, определен съобразно отхвърлената част от жалбата и по реда на чл.36 от Закон за адвокатурата, вр. с Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните адвокатски възнаграждения.

Съгласно чл. 161, ал. 3 ДОПК, в случаите, когато пред съда се представят доказателства, които е могло да бъдат представени в административното производство, представилата ги страна заплаща изцяло разноските по делото независимо от неговия изход, освен в случаите по чл. 155, ал. 3 и 4 ДОПК. За да се приложи тази законова норма спрямо оспорващия, е необходимо да са налице новопредставени пред съда доказателства, които страната е могла да представи в хода на административното производство и които са били от решаващо значение за изхода на спора.

В конкретния случай не са налице посочените в чл. 161, ал. 3 ДОПК условия за възлагане разноските в тежест на ревизираното лице, тъй като частичната отмяна на ревизионния акт не се основава единствено на представените в хода на съдебното производство и неоспорени от ответника писмени доказателства, като съдът е мотивирал погасяване по давност на установените публични задължения за 2009г., за който данъчен период се отнасят и представените доказателства.

Представените в съдебното производство документи са с оглед доказване на

благоприятни факти, твърдени в жалбата до съда и предвид разпределението на доказателствената тежест, с цел оборване констатациите в оспорения ревизионен акт. С оглед изложеното, искането по чл.248, ал.1 ГПК като неоснователно следва да бъде оставено без уважение.

Водим от горното и на основание чл.248 ГПК, Административен съд София град, 4-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ молбата на Директора на дирекция“ОДОП“ при ЦУ на НАП [населено място] за изменение на Решение № 2054 от 15.04.2020г. постановено по административно дело 8194/2018г. на АССГ, в частта за разноските, присъдени за юрисконсултско възнаграждение в полза на ЦУ на НАП [населено място].

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ: